

Arrest

nr. 103 675 van 28 mei 2013
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Guineese nationaliteit te zijn, op 1 maart 2013 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 januari 2013.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 4 april 2013 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 april 2013.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A.-L. GOVERS, die loco advocaat R. HEERMAN verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché R. LARNO, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker kwam volgens zijn verklaringen op 1 augustus 2012 het Rijk binnen en diende op 2 augustus 2012 een asielaanvraag in. Op 29 januari 2013 werd een beslissing tot weigering van de hoedanigheid van vluchteling en tot weigering van de subsidiaire beschermingsstatus genomen in de zin van artikel 48/3 en artikel 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet). Het onderhavige beroep is gericht tegen deze beslissing.

1.2. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde de Guineese nationaliteit te bezitten, tot de etnie peul te behoren en geboren te zijn op 13 maart 1980. In januari 2010 werd u lid van de partij 'Union des Forces Démocratiques de Guinée' (verder UFDG). Op 13 februari 2012 werd door de oppositiepartijen in Guinee een nationale stakingsdag georganiseerd, onder de naam 'Ville Morte'. U gaf gehoor aan deze oproep vanwege de oppositiepartijen, en zat op 13 februari 2012 buiten voor uw huis samen met twee buurjongens. Op een gegeven moment kwamen er gendarmes naar jullie toe, die vroegen wat jullie aan het doen waren. Nadat jullie uitlegden dat jullie deelnamen aan de 'Ville Morte', georganiseerd door de oppositiepartijen, kreeg u een klap op uw hoofd met de loop van een geweer, en werd u samen met uw buurjongens gearresteerd en naar het kantoor van de gendarmes gebracht te Hamdallaye. U werd er geslagen en er werd een foto van u genomen. Tijdens uw detentie in het kantoor van de gendarmes, merkte u op dat er een luitenant was die eveneens van de etnie peul is. Op 16 februari kwam deze luitenant om 23u naar u toe, en liet hij u vrij. U ging daarop terug naar huis. Op 10 mei 2012 wou u deelnemen aan de manifestatie die door de oppositiepartijen te Conakry werd georganiseerd. Er werd afgesproken dat de manifestanten eerst zouden verzamelen aan het hoofdkwartier van hun partij, alvorens naar het stadion van 28 september te gaan. Wanneer u op weg was naar het hoofdkwartier van de partij UFDG, werd u plots tegengehouden door gendarmes. U werd opnieuw gearresteerd, omdat u deelnam aan een verboden manifestatie. U werd naar dezelfde gendarmerie gebracht, waar u herkend werd als de persoon die ontsnapte op 16 februari 2012. U werd er opnieuw opgesloten. Na een tijd zag u de luitenant terug die u bij uw eerste arrestatie hielp ontsnappen. Hij vroeg u uw adres en het telefoonnummer van uw broer. De luitenant belde uw broer op, en ze troffen samen een regeling. Op 7 juli 2012 kwam de luitenant naar uw cel om 2u 's nachts, en hielp u opnieuw ontsnappen. Hij zei u niet naar huis te gaan, maar wel naar het huis van uw broer, gezien u in uw eigen woning mogelijks opnieuw opgepakt zou worden. U ging naar het huis van uw broer in de wijk petit simbayah, waar u verbleef gedurende 5 dagen. Daar uw broer meende dat zijn huis te dicht bij een grote weg was en het daarom niet veilig was voor u, bracht hij u onder in een ander huis van hem in de wijk Cobayah. U bleef daar tot 31 juli 2012, de dag waarop u door uw broer opgehaald werd en naar de luchthaven gebracht. U wist niet waar u zou heengaan. Na aankomst in de luchthaven, ontmoette u de smokkelaar met wie u samen reisde. U nam samen met de smokkelaar het vliegtuig op 31 juli 2012, en u kwam in België aan op 1 augustus 2012. U vroeg asiel aan bij de Belgische asielinstanties op 2 augustus 2012.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging', zoals bedoeld in de Conventie van Genève, of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade', zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, niet aannemelijk heeft gemaakt.

Er dienen meerdere verklaringen te worden opgemerkt, die afbreuk doen aan de geloofwaardigheid van het door u geopperde asielrelaas.

Gevraagd of er op 13 februari 2012 veel mensen gearresteerd werden, antwoordde u bevestigend (zie gehoorverslag CGVS, p. 13). Gevraagd of er veel leden van UFDG gearresteerd werden op 13 februari 2012, antwoordde u bevestigend en verklaarde u dat het er veel waren (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd of er iets werd gezegd over het optreden van de autoriteiten op 13 februari 2012, antwoordde u dat mensen van de oppositie steeds kunnen reageren om de handelingen van de regering aan te klagen, en te vragen om de mensen die werden gearresteerd, vrij te laten (zie gehoorverslag CGVS, p. 15). Gevraagd of u doelt op de 13e februari 2012, antwoordde u bevestigend. Ter verduidelijking gevraagd of de oppositie de vrijlating vroeg van iedereen die werd gearresteerd op 13 februari 2012, antwoordde u bevestigend en voegde u eraan toe dat de oppositie dat vroeg, maar dat de regering de mensen toch niet vrij laat. Gevraagd hoe het komt dat de gendarmes tot aan uw huis kwamen, antwoordde u dat de dag waarop de actie 'Ville Morte' plaatsvond, aangekondigd werd, en dat de gendarmes door de wijken patrouilleerden om mensen te arresteren en vrouwen te verkrachten. Gevraagd of dat gebeurde op 13 februari 2012, antwoordde u bevestigend. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt echter dat Cellou Dalein D., oppositieleider en voorzitter van de partij UFDG, verklaarde dat de strijdkrachten op 13 februari 2012 "gelukkig het spel speelden, onze militanten niet hebben aangevallen, en evenmin de wijken ingegaan zijn om de mensen te verjagen en af te ranselen". Verder blijkt dat ook de allianties van de oppositiepartijen, met name 'l' Alliance pour la Démocratie et le Progrès' en 'le Collectif des Partis Politiques pour la Finalisation de la Transition', hun tevredenheid uitten wat betreft de 'republikeinse

houding van de ordekrachten gedurende de volledige dag', en de ordekrachten aanmoedigen hun blijk van onderscheidingsvermogen en terughoudendheid in het kader van pacifistische manifestaties, voort te zetten. Gegeven deze informatie – die uw verklaring, namelijk dat u gearresteerd werd door de gendarmes die de wijken binnengingen op 13 februari 2012 om mensen lastig te vallen, volledig tegenspreekt – wordt er ernstig afbreuk gedaan aan de geloofwaardigheid van de door u opgeworpen arrestatie op 13 februari 2012, en de daaropvolgende detentie tot 16 februari 2012. Dat u verklaarde op 13 februari 2012 in eerste instantie gearresteerd te zijn geworden omwille van het feit dat u behoort tot de peul-stam, doet geen afbreuk aan deze vaststelling. Gevraagd wat u na uw ontsnapping op 16 februari deed, antwoordde u dat u naar huis ging (zie gehoorverslag CGVS, p. 19). Gevraagd waarom u dat deed, gezien uw verklaring aan de gendarmes te hebben gezegd waar u woonde, antwoordde u dat hij [waarmee u doelt op de luitenant die u tweemaal hielp ontsnappen] u niet had gezegd dat u dat niet mocht doen. Opnieuw gevraagd waarom u naar huis ging, gezien uw verklaring aan de gendarmes te hebben gezegd waar u woonde, antwoordde u, bijzonder vaag en weinig verhelderend, dat u 'het risico nam', u niet wist wat zou gebeuren en u niet wist of ze u al dan niet zouden komen zoeken - hetgeen het des te opmerkelijker maakt dat u na uw ontsnapping op 16 februari naar huis terugkeerde. Gevraagd of u er dan niet aan dacht om even onder te duiken, om te zien hoe de situatie zou verlopen, antwoordde u daar niet aan gedacht te hebben. Deze verklaringen doen verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen op 13 februari 2012 gearresteerd te zijn geworden en geslagen, daar het allerm minst onredelijk is te verwachten dat iemand die, na ontsnapt te zijn aan een mensonterende detentie, niet meteen zou terugkeren naar de plaats waar hij gearresteerd werd, zonder te overwegen om even elders onder te duiken. U verklaarde verder, wanneer u in de cel zat na uw arrestatie op 13 februari 2012, er mensen te hebben ontmoet die op dezelfde dag gearresteerd werden (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Gevraagd naar namen van dezen, antwoordde u M. D., L. D., Sal. B., Sad. D. en A. D. (zie gehoorverslag CGVS, p. 14). Op een later moment tijdens het gehoor op het CGVS gevraagd of u medegevangenen had, na uw arrestatie op 13 februari, antwoordde u dat dat zo was, en voegde u eraan toe dat u er niet lang bleef en u geen contacten had met hen (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd of u medegevangenen had na uw arrestatie op 10 mei 2012, antwoordde u bevestigend en voegde u er, verbazend genoeg, aan toe ze reeds genoemd te hebben. Gevraagd of u ze nog eens kunt noemen, antwoordde u opnieuw M. D., L. D., Sal. B., Sad. D. en A. D.. U verklaarde daarop dat deze gearresteerd werden op 10 mei 2012. Het dient opgemerkt dat uw verklaringen betreffende de vijf personen die u vernoemt als medegevangenen, tegenstrijdig zijn. Immers, u verklaarde eerst dat dezen uw medegevangenen waren na uw arrestatie op 13 februari en verklaarde op een later moment dat zij uw medegevangenen waren na uw arrestatie op 10 mei 2012. Deze tegenstrijdigheid tussen uw verklaringen, doet verder afbreuk aan de reeds fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van het door u opgeworpen asielaanvraag.

Gevraagd waarom u gearresteerd werd op 10 mei 2012, antwoordde u dat jullie op weg waren naar de manifestatie, toen jullie de gendarmes tegenkwamen (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Gevraagd waarom jullie tegengehouden werden, gezien er op die dag veel mensen manifesteerden, antwoordde u dat er op een grote manifestatie veel mensen gearresteerd worden, en u op die dag geen kansen had. Gevraagd waarvan u beschuldigd werd, antwoordde u dat jullie beschuldigd werden van het bijwonen van een verboden manifestatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 22). Gevraagd of de manifestatie op 10 mei 2012 toegelaten was, antwoordde u dat deze manifestatie niet was toegelaten (zie gehoorverslag CGVS, p. 21). Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratief dossier) blijkt echter dat de manifestatie op 10 mei 2012 te Conakry, wel degelijk toegelaten was. Dit gegeven doet dan ook ernstig afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verklaring gearresteerd te zijn geworden op 10 mei, op beschuldiging van het bijwonen van een verboden manifestatie. U verklaarde opgesloten te zijn geworden van 10 mei 2012 tot 7 juli 2012, en dat u vrijkwam dankzij de luitenant die u ook hielp bij uw eerste arrestatie (zie gehoorverslag CGVS, p. 12). Gevraagd hoe u erin slaagde vrij te komen, antwoordde u dat de luitenant die dienst had op het kantoor van de gendarmerie, met uw broer gesproken had en u om 2 uur 's nachts vrijliet (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Gevraagd wat er precies werd geregeld tussen uw broer en de luitenant, antwoordde u dat u het telefoonnummer van uw broer aan de luitenant had gegeven, en hij uw broer opbelde (zie gehoorverslag CGVS, p. 18). Gevraagd of u er enig idee van heeft welke de regelingen waren die getroffen werden tussen uw broer en de luitenant, antwoordde u het niet te weten. Gevraagd of u dat niet heeft gevraagd, antwoordde u ontkennend. Gevraagd waarom u dat niet vroeg aan uw broer, gezien dit toch wel van belang is, antwoordde u het niet te weten en voegde u eraan toe dat je dat niet kan vragen aan je broer (zie gehoorverslag CGVS, p. 23). Het dient opgemerkt dat deze verklaringen niet weten te overtuigen.

Immers, u verklaarde opgesloten te zijn van 10 mei tot 7 juli 2012 en dankzij de regeling die uw broer met de luitenant trof, te zijn vrijgekomen. Dat u niets weet te vertellen omtrent deze regeling die zou getroffen zijn, nadat u reeds een kleine twee maanden was opgesloten, en u evenmin uw broer ernaar gevraagd heeft, doet verder afbreuk aan de reeds ernstig en fundamenteel aangetaste geloofwaardigheid van uw verklaringen in het kader van uw asielrelaas – gezien het allerm minst onredelijk is om te verwachten van iemand die gedurende een dergelijke lange periode in de gevangenis zat, op zijn minst zou pogen te weten te komen op welke manier hij uiteindelijk kon vrijkomen.

Voorts dient opgemerkt dat, hoewel u verklaarde sinds januari 2010 een lidkaart van de partij UFDG te hebben aangeschaft, u niet weet te vertellen wie uw lidkaart ondertekende, dat, hoewel u regelingen diende te treffen voor de vergaderingen van het UFDG-wijkcomité, u niet weet hoe de partij UFDG gestructureerd is en wat er naast de wijkcomités bestaat van structuren (zie gehoorverslag CGVS, p. 24-25). Deze vaststellingen doen afbreuk aan het door u geopperde actieve lidmaatschap van de partij UFDG.

Tot slot dient vermeld dat aan uw verklaringen betreffende de manier waarop u Guinee zou hebben verlaten, geen geloof gehecht kan worden.

Gevraagd of u alleen reisde wanneer u Guinee verliet, antwoordde u samen met iemand anders te zijn gekomen (zie gehoorverslag CGVS, p. 9). Gevraagd met wie, antwoordde u dat uw broer contact opnam met een zekere C.. Gevraagd hoe uw broer hem kende, antwoordde u dat u het niet weet (zie gehoorverslag CGVS, p. 10). Gevraagd of u moest betalen voor uw reis, antwoordde u het eveneens niet te weten. Gevraagd welke documenten u gebruikte om te reizen, antwoordde u dat de smokkelaar alle documenten bij zich had, en u opgedragen werd hem te volgen. Gevraagd of u uw paspoort niet zelf moest voorleggen bij de grenscontrole, zoals bijvoorbeeld bij aankomst hier in België, antwoordde u ontkennend, en voegde u eraan toe dat ook hier hij het was die het toonde. Uit de beschikbare informatie (toegevoegd aan het administratieve dossier), blijkt evenwel dat, in de luchthaven van Zaventem, iedere persoon individueel aan een grenscontrole van de identiteitsdocumenten onderworpen wordt. Gegeven deze vaststelling, alsook gegeven uw onwetendheid betreffende de manier waarop uw broer in contact kwam met de smokkelaar, en de vraag of hij al dan niet betaalde, kan er geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen betreffende de wijze waarop u van Guinee naar België reisde.

Op basis van het geheel aan bovenstaande vaststellingen dient besloten te worden dat geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaringen. Daarom dient besloten te worden dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

U verklaarde verder dat u op 13 februari 2012 werd gearresteerd omdat u van de etnie peul bent (zie gehoorverslag CGVS, p. 17). Naast de hierboven gemaakte vaststelling, namelijk dat er geen geloof gehecht kan worden aan uw verklaring gearresteerd te zijn geworden op 13 februari 2012, dient opgemerkt dat verder nergens uit uw verklaringen blijkt dat u ooit daadwerkelijk omwille van uw Peul-zijn persoonlijk problemen zou hebben gehad, laat staan vervolgd zou zijn geweest door de Guinese autoriteiten omwille van uw etnische origine. Met betrekking tot de situatie in Guinee voor wat mensen van de Peul (of Fullah-) etnie betreft kan het volgende worden opgemerkt. In de nasleep van de verkiezingen van 2010 is het etnisch evenwicht in Guinee enigszins verstoord geraakt. De verschillende etnische gemeenschappen staan wantrouwig ten opzichte van elkaar. Het beleid van de huidige regering, die nochtans samengesteld is uit vertegenwoordigers van de verschillende etnische groepen, slaagt er voorlopig niet in om deze spanningen in te dammen. Uit verschillende geraadpleegde informatiebronnen blijkt echter geenszins dat personen die tot de Peul (of Fullah-)etnie behoren vervolging dienen te vrezen op basis van het louter toebehoren tot deze etnie (zie informatie in het administratief dossier).

Guinee werd in 2012 geconfronteerd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden. De Guineese veiligheidstroepen hebben inderdaad de mensenrechten geschonden, naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter. Er zijn nog steeds spanningen voelbaar tussen de regering en bepaalde oppositiepartijen. De overgangperiode die

normaal had moeten eindigen met de organisatie van parlementsverkiezingen binnen een termijn van 6 maanden blijft eindeloos duren. Het is echter aan de verschillende politieke spelers om ervoor te zorgen dat er aan alle voorwaarden wordt voldaan om de overgangperiode te voltooien en de organisatie van parlementsverkiezingen mogelijk te maken in een rustig klimaat.

Artikel 48/4 §2 van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat ernstige bedreigingen van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict beschouwd kunnen worden als een ernstige schending die aanleiding kan geven tot de toekenning van het statuut van subsidiaire bescherming. Uit de bovenvermelde informatie blijkt dat Guinee niet wordt geconfronteerd met willekeurig geweld en men dient er eveneens op te wijzen dat er geen gewapende oppositie is in het land. In het licht van al deze elementen is er momenteel in Guinee geen gewapend conflict of een situatie van willekeurig geweld in de zin van artikel 48/4, §2 (zie informatiefarde van de landen, SRB "Guinee: Situatie op het gebied van de veiligheid", september 2012).

De door u, in het kader van uw asielaanvraag, neergelegde lidkaart van de partij UFDG, wijzigt bovenstaande vaststellingen niet. Het louter in het bezit zijn van een lidkaart van de partij UFDG heeft geen enkele bewijskracht wat betreft de door u geopperde ondergane vervolgingsfeiten. Voorts dient opgemerkt dat het vreemd bevonden wordt dat u deze lidkaart niet neerlegde bij de Dienst Vreemdelingenzaken. Uw verklaring dat het u niet werd gevraagd (zie gehoorverslag CGVS, p. 24) verschoont deze bevreemding niet, daar het door u geopperde lidmaatschap van UFDG raakt aan de kern van het door u geopperde asielrelaas, en u over geen enkel ander document ter ondersteuning van uw asielrelaas beschikt.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, met uitzondering van deze inzake EU-onderdanen, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht, die inhoudt dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer 2005-2006*, nr. 2479/001, 95). Aldus treedt de Raad niet louter op als annulatierechter. Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund (RvS 30 oktober 2008, nr. 187.504).

2.2. Verzoeker voert in een eerste middel de schending aan van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet en in een tweede middel de schending aan van artikel 48/4 vreemdelingenwet.

3. Nopens de status van vluchteling

3.1. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag berust in beginsel bij de asielzoeker zelf, zodat verzoeker – zoals iedere burger die om een erkenning vraagt – moet aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en

ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 204).

De commissaris-generaal beschikt in deze over een discretionaire bevoegdheid om te oordelen of verzoekers verklaringen voldoende zijn om zijn politieke profiel en de hierop gesteunde vervolging geloofwaardig en aannemelijk te maken. Hij houdt hierbij rekening met zowel de correcte, de foute, de vage als de ontwijkende antwoorden en houdt bij deze analyse rekening met het specifieke profiel van de asielzoeker. Verder benadrukt de Raad dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het gewicht dat bij de beoordeling van de asielaanvraag aan elk onderdeel, motief of tegenstrijdigheid wordt gehecht kan verschillen maar het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de commissaris-generaal heeft doen besluiten tot de ondergrondheid van verzoekers asielaanvraag.

3.2. Uit het verzoekschrift blijkt dat verzoeker over de arrestatie op 13 februari 2012 en 10 mei 2012, blijft bij zijn versie van de feiten en opmerkt dat de situatie niet alleen moet worden bekeken op het moment van de manifestaties zelf, maar vooral in de voorafgaandelijke periode. Verzoeker heeft immers toegelicht dat de arrestaties gebeurden nog voor de manifestaties plaatsvonden. Het kan best zijn dat de manifestatie die volgde vreedzaam verliep doch het dient opgemerkt dat op dat moment de 'storende elementen' reeds werden geweerd (lees opgepakt). Verzoeker werd wel degelijk tweemaal opgepakt. Dat verzoeker na zijn arrestaties bij vrijlating niet meteen andere oorden opzoekt is simpelweg te verklaren door het feit dat verzoeker geen alternatief had. Waar had hij heen moeten gaan? Het feit dat verzoeker naar de arrestaties gewoon terug naar huis gaat kan hem dan ook moeilijk worden verweten. Verzoeker blijft overigens bij zijn verklaring dat de manifestatie was toegelaten. Dat verzoeker geen gedetailleerde informatie kan geven over de manier waarop hij de gevangenis kon verlaten, hoeft op zich niet vreemd te zijn. Verzoeker was al lang blij dat hij de gevangenis kon verlaten en kende dan ook geen noodzaak om de zaak nog eens in detail met zijn broer te bespreken. Verzoeker vond het overigens ongepast om zijn oudere broer, voor wie hij veel respect heeft, daarover aan te spreken. Aangaande de vaststelling dat verzoeker zowel met betrekking tot de detentie van 13 februari 2012 als met betrekking tot de detentie op 10 mei 2012, dezelfde namen noemt van medegevangenen, voert verzoeker aan dat verzoeker slechts één van de vele personen was die werd gearresteerd op de twee bewuste dagen. Het is in die zin niet verwonderlijk dat verzoeker opnieuw met dezelfde personen in de cel zat. Dat hij twee keer dezelfde namen noemt is niet onlogisch gelet op het feit dat hij die bewuste personen ook kende van de eerste arrestatie. Het was blijkbaar zo dat de gendarmes bij de arrestaties systematisch een hele hoop mensen uit de zelfde buurt oppakten, in het geval van verzoeker waren dit dan ook meestal andere Peulen, in wiens gezelschap hij zich evident vaak bevond.

3.2.1. Aangaande de *Ville Morte* van 13 februari 2012, verklaart verzoeker dat hij op die dag gearresteerd werd door gendarmes terwijl hij thee aan het zetten was (gehoor p. 11), dat er toen veel mensen werden gearresteerd (gehoor p. 13, p. 14, p. 15), waaronder M. D., L. D., Sal. B., Sad. D. en A. D., dat de gouverneur van Conakry toestemming had gegeven aan de militairen en gendarmes om mensen te arresteren op die dag (gehoor p. 16) en dat de oppositie vroeg de gearresteerde mensen vrij te laten (gehoor p. 15). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat de voorzitter van de UFDG uitdrukkelijk verklaarde dat de veiligheidsdiensten de militanten niet hebben lastig gevallen en evenmin de wijken zijn ingegaan en dat het ADP en het Collectief tevreden waren over het terughoudend karakter van de ordehandhaving binnen deze vreedzame manifestatie. Aldus staan verzoekers verklaringen volledig haaks op de specifieke, objectieve informatie ter zake – die verzoeker niet weerlegt – waardoor er geen geloof kan worden gehecht aan verzoekers arrestatie en detentie op 13 februari, noch aan het feit dat hij in het kader van zijn tweede arrestatie herkend zou zijn en daardoor (langer) gedetineerd zou zijn.

3.2.2. Betreffende de manifestatie op 10 mei 2012, verklaarde verzoeker uitdrukkelijk dat hij 's morgens gearresteerd werd (gehoor p. 20) toen "*we waren op weg naar de manifestatie, toen we gendarmes tegenkwamen*", dat de manifestatie van 10 mei niet toegelaten was en dat "*we werden beschuldigd van een verboden manifestatie bij te wonen*" (gehoor p. 21). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt echter dat de gouverneur van Conakry verklaarde dat de manifestatie toegestaan was, dat de *Chef d'Etat Major Général des Armées* het gebruik van vuurwapens formeel

heeft verboden, tenzij ingeval van wettige zelfverdediging, en dat verschillende leiders van de oppositie bijzonder tevreden waren over het verloop van deze manifestatie. Gezien de manifestatie toegelaten was en vreedzaam verlopen is, kan aldus geen geloof worden gehecht aan de door verzoeker aangegeven beschuldiging, waardoor ook de tweede arrestatie en detentie ongeloofwaardig is.

3.3. Verzoekers verschoning dat de arrestaties gebeurden nog voor de manifestatie plaatsvond, kan evenmin overtuigen. Immers de *Ville Morte* vond gedurende de hele dag plaats en verzoeker verklaarde uitdrukkelijk op deze dag gearresteerd te zijn en ook inzake de manifestatie van 10 mei verklaarde verzoeker diezelfde dag 's ochtend, op weg naar de manifestatie te zijn opgepakt. Dat verzoeker niet onderdook na zijn eerste arrestatie omdat hij geen alternatief had, kan niet worden aanvaard gezien verzoeker na zijn tweede arrestatie onderdook bij zijn broer te Petit Simbah, alwaar hij vijf dagen verbleef, waarna hij door deze werd ondergebracht in een ander huis van hem in de wijk Cobayah (gehoor p. 12). Dat verzoeker de eerste keer gewoon terug naar huis ging, ondergraaft dus wel degelijk de beweerde detentie van 13 tot 16 februari 2012. Indien verzoeker vijf dagen bij zijn 'broer' verbleef na de tweede arrestatie (gehoor p. 12), dan is evenmin aanvaardbaar dat verzoeker geen idee heeft van de regeling tussen zijn 'broer' en de luitenant die hem heeft helpen ontsnappen, gezien hij alleszins de gelegenheid had hiernaar te informeren, in tegendeel verzoeker heeft hierover niets gevraagd (gehoor p. 18) wat minstens van desinteresse getuigt. Indien het overigens wel bijzonder toevallig is dat dezelfde vijf personen werden gearresteerd op de *Ville Morte* van 13 februari en de manifestatie van 20 mei en naar hetzelfde politiebureau werden gebracht, dan kan dit in theorie niet geheel worden uitgesloten. Echter de Raad stelde reeds vast dat verzoekers verklaringen over beide gebeurtenissen strijdig zijn met de aan het administratief dossier toegevoegde objectieve informatie, zodat de arrestaties (al dan niet met toevallig dezelfde gearresteerden) verzonnen voorkomen.

3.4. Verzoeker kan voorts niet ernstig menen dat het afgelegde reistraject buiten hem om was geregeld en dat hij bij de grenscontrole simpelweg de smokkelaar volgde die alle nodige documenten in handen had. De Raad stelt vast dat verzoekers reisweg ongeloofwaardig is en zijn verklaringen niet kunnen overtuigen. Verzoeker vloog vanuit Guinee naar België. Het is een feit van algemene bekendheid dat passagiers op internationale luchthavens herhaaldelijk en op systematische wijze onderworpen worden aan strenge en individuele controles van identiteits- en reisdocumenten. Verzoeker verklaarde inzake zijn reisweg "*De smokkelaar had alle documenten bij zich, mijn broer had gezegd hem gewoon te volgen. Het was hij die tijdens de controle de papieren liet zien*" en specifiek inzake de grenscontrole bij aankomst in België "*Ook hier was het hij die het toonde*" (gehoor p. 10). Dat verzoeker kon reizen zonder dat hij persoonlijk de documenten diende te tonen, is dan ook allerminst geloofwaardig, temeer gezien uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie blijkt dat het uitgesloten is dat verzoeker in Zaventem zijn identiteitsdocumenten niet persoonlijk zou moeten voorgelegd hebben. Voorgaande vaststellingen ondermijnen verzoekers algehele geloofwaardigheid volledig, in het bijzonder van zijn voorgehouden illegale reisweg.

3.5. De Raad stelt verder nog vast dat verzoeker zijn identiteitskaart nog in Conakry ligt (verklaring DVZ vraag 21) en hij contact onderhoudt met zijn 'broer' K. B. bij wie hij inwoonde en voor wie hij werkte (gehoor p. 5). Derhalve is verzoeker nalatig om zijn identiteitsdocumenten voor te leggen.

3.6. In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofdte van de verzoekende partij geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A(2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, in aanmerking worden genomen.

4. Nopens de subsidiaire bescherming

4.1. Verzoeker meent in aanmerking te komen voor het subsidiair beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. Verzoeker voert aan dat, zoals op p. 4 van de beslissing van de commissaris-generaal van 29 januari 2013 zelf te lezen staat, Guinee nog steeds geconfronteerd wordt met interne spanningen, waarbij de Guineese veiligheidstroepen effectief mensenrechten hebben geschonden naar aanleiding van betogingen met een politiek karakter.

4.2. Verzoeker gaat er aan voorbij dat voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus op basis van 48/4, § 2, a en b net als bij de vluchtelingenstatus de bewijslast principieel op de vreemdeling rust. Aangezien verzoekers asielrelaas niet geloofwaardig is, kan hij zich niet steunen op de elementen

die aan de basis van zijn relaas liggen om aannemelijk te maken dat hij in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a en b van de vreemdelingenwet. Noch uit verzoekers verklaringen noch uit de andere elementen van het dossier blijkt dat hij voldoet aan de criteria van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

4.3. Voor zover verzoeker zich beroept op artikel 48/4, §2, c van de vreemdelingenwet, dient verzoeker elementen aan te voeren waaruit kan blijken dat er in zijn land sprake is van willekeurig geweld in volkenrechtelijke zin. De Raad stelt vast dat uit de *Subject Related Briefing* "Guinee" "*Situatie op het vlak van de veiligheid*" van 10 september 2012 inderdaad kan blijken dat Guinee in 2012 geconfronteerd werd met interne spanningen, geïsoleerde en sporadische daden van geweld en andere vergelijkbare daden, doch dat dit geenszins gelijkgeschakeld kan worden met een situatie van gewapend conflict. Voor zover verzoeker zich beroept op de algehele situatie, werkt hij dit middel niet voldoende uit en toont hij niet aan dat de situatie waarnaar zij verwijst, zou kunnen vallen onder artikel 48/4, § 2, c van de vreemdelingenwet. Daar waar verzoeker overigens verwijst naar "*de situatie op heden voor Oeigoeren in Kirgizië*" neemt de Raad aan dat dit een materiële vergissing betreft.

4.4. Verzoeker toont niet aan aanspraak te kunnen maken op de bepalingen van artikel 48/4 van de vreemdelingen.

4.5. De aangehaalde middelen zijn ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op achtentwintig mei tweeduizend dertien door:

mevr. K. DECLERCK,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
mevr. K. VERHEYDEN,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

K. DECLERCK